31984L0491

L 274/11 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* 17.10.1984

NÕUKOGU DIREKTIIV, 9. oktoober 1984, heksaklorotsükloheksaaniheitmete piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kohta

(84/491/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 100 ja 235,

võttes arvesse nõukogu 4. mai 1976. aasta direktiivi 76/464/EMÜ teatavate ühenduse veekeskkonda lastavate ohtlike ainete põhjustatava saaste kohta, [1] eriti selle artikleid 6 ja 12,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, [2]

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, [3]

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust [4]

ning arvestades, et:

ühenduse veekeskkonna kaitsmiseks ohtlike ainete põhjustatava saaste eest on direktiivi 76/464/EMÜ artikliga 3 ette nähtud eelneva loa süsteem, milles on sätestatud selle lisa I nimistusse kuuluvate ainete heitmenormid; sama direktiivi artikliga 6 on ette nähtud, et tuleb kehtestada nende heitmenormide piirväärtused ja samuti kvaliteedieesmärgid veekeskkonnale, mida need ained mõjutavad;

heksaklorotsükloheksaan (edaspidi "HCH") on halogeenorgaaniline ühend ja see on kantud oma mürgisuse, püsivuse või bioakumuleerumisvõime tõttu I nimistusse;

liikmesriikidelt nõutakse piirväärtuste kohaldamist, välja arvatud juhul, kui nad võivad kasutada kvaliteedieesmärke;

kuna HCH-heitmete otsesest vettelaskmisest põhjustatud saaste on suurel määral põhjustatud ettevõtete poolt, mis toodavad, töötlevad ja kõrvaltegevusena formuleerivad seda ühes kohas, tuleks kehtestada piirväärtused nendele ettevõtetele ja kvaliteedieesmärgid veekeskkonnale, millesse nimetatud ettevõtted lasevad HCH;

muude otseste tööstuslike allikate mõju HCH reostusele on samuti märkimisväärne; selliste heitmete puhul, millele tehnilistel põhjustel ei ole võimalik kehtestada piirväärtusi ühenduse tasandil, peaksid liikmesriigid iseseisvalt kehtestama heitmenormid, võttes arvesse parimaid olemasolevaid tehnilisi vahendeid;

liikmesriigid peaksid tagama, et käesoleva määruse kohaselt võetud meetmed ei suurenda pinnase- ja õhusaastet;

tuleks luua järelevalve erimenetlus, mis võimaldab liikmesriikidel näidata, et kvaliteedieesmärke täidetakse;

tuleks ette näha liikmesriikide järelevalve eespool nimetatud HCH-heitmete poolt mõjutatava veekeskkonna üle, pidades silmas käesoleva direktiivi tõhusat kohaldamist;

---

[1] EÜT L 129, 18.5.1976, lk 23.
[2] EÜT C 215, 11.8.1983, lk 3.
[3] EÜT C 127, 14.5.1984, lk 138.
[4] EÜT C 57, 29.2.1984, lk 1.

on oluline, et komisjon esitaks nõukogule iga viie aasta tagant aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta liikmesriikides;

kuna põhjavee suhtes kehtib direktiiv 80/68/EMÜ, [1] on see käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja jäetud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

1. Käesolevas direktiivis:

— sätestatakse direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõike 1 alusel HCH-heitmete piirväärtused käesoleva direktiivi artikli 2 punktis g määratletud tööstusettevõtetele,

— sätestatakse direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõike 2 alusel veekeskkonna kvaliteedieesmärgid HCH osas,

— sätestatakse direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõike 4 alusel tähtajad, mille jooksul tuleb olemasolevate heitmete osas täita liikmesriikide pädevate asutuste antud lubades ettenähtud tingimused,

— sätestatakse direktiivi 76/464/EMÜ artikli 12 lõike 1 alusel mõõtmise võrdlusmeetodid, mille abil saab kindlaks määrata heitmete ja veekeskkonna HCH kontsentratsiooni,

— kehtestatakse direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõike 3 alusel järelevalvemenetlus,

— nõutakse liikmesriikidelt koostööd heitmete puhul, mis mõjutavad rohkem kui ühe liikmesriigi veealasid.

2. Käesolevat direktiivi kohaldatakse direktiivi 76/464/EMÜ artiklis 1 nimetatud vete suhtes, välja arvatud põhjavesi.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *HCH ehk heksaklorotsükloheksaan* —

1, 2, 3, 4, 5, 6-heksaklorotsükloheksaani isomeerid;

d) *lindaan* —

toode, mis sisaldab vähemalt 99 % 1, 2, 3, 4, 5, 6-heksaklorotsükloheksaani γ-isomeeri;

c) *lindaani ekstraheerimine* —

lindaani eraldamine heksaklorotsükloheksaani isomeeride segust;

d) *piirväärtused* —

I lisas määratletud väärtused;

e) *kvaliteedieesmärgid* —

II lisas määratletud nõuded;

f) *HCH töötlemine* —

tööstusprotsess, mille käigus kasutatakse või toodetakse HCH-d, või muu protsess, milles kasutatakse HCH-d;

g) *tööstusettevõte* —

ettevõte, milles töödeldakse HCH-d või muud ainet, mis sisaldab HCH-d;

h) *olemasolev tööstusettevõte* —

tööstusettevõte, mis töötab käesoleva direktiivi teatavakstegemise päeval;

i) *uus tööstusettevõte* —

— tööstusettevõte, mis on tööd alustanud pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemise päeva,

— olemasolev tööstusettevõte, mille HCH töötlemise võimsus on pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemise kuupäeva oluliselt suurenenud.

Artikkel 3

1. Piirväärtused, nende rakendamise tähtajad ja heitmete järelevalvemenetlus on sätestatud I lisas.

2. Tavaliselt kohaldatakse piirväärtusi kohas, kus HCH-d sisaldav heitvesi tööstusettevõttest väljub.

Kui HCH-d sisaldavat reovett puhastatakse väljaspool tööstusettevõtet asuvas HCH eemaldamiseks ettenähtud reoveepuhastis, võivad liikmesriigid lubada piirväärtuste kohaldamist kohas, kus reovesi väljub reoveepuhastist.

3. Direktiivi 76/464/EMÜ artiklis 3 nimetatud load peavad sisaldama nõudeid, mis on vähemalt sama ranged, kui käesoleva direktiivi I lisas sätestatud nõuded, välja arvatud juhul, kui liikmesriik täidab direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõiget 3 käesoleva direktiivi II ja IV lisa alusel.

Load vaadatakse üle vähemalt kord nelja aasta jooksul.

4. Ilma et see piiraks lõigetest 1, 2 ja 3 tulenevate kohustuste ja direktiivi 76/464/EMÜ sätete täitmist, võivad liikmesriigid anda uutele tööstusettevõtetele load ainult siis, kui need tööstusettevõtted kohaldavad parimatele olemasolevatele tehnilistele vahenditele vastavaid norme, kui see on vajalik reostuse kõrvaldamiseks nimetatud direktiivi artikli 2 kohaselt või konkurentsimoonutuste vältimiseks.

[1] EÜT L 20, 26.1.1980, lk 43.

Kui tehnilistel põhjustel ei vasta kavandatud meetmed parimatele olemasolevatele tehnilistele vahenditele, esitab liikmesriik komisjonile enne loa andmist nende asjaolude põhjendused, olenemata kasutatavast meetodist.

Komisjon edastab need tõendid viivitamata teistele liikmesriikidele ja saadab nii kiiresti kui võimalik kõikidele liikmesriikidele aruande, milles esitab oma arvamuse teises lõigus nimetatud erandi kohta. Vajaduse korral esitab ta samal ajal nõukogule asjakohased ettepanekud.

5. Analüüsi võrdlusmeetod, mida tuleb kasutada HCH olemasolu kindlaksmääramiseks, on esitatud III lisa punktis 1. Võib kasutada ka muid meetodeid, kui nende meetodite avastamispiir, õigsus ja täpsus on vähemalt sama head, kui III lisa punktis 1 nimetatud meetoditel. Heitvee äravoolu mõõtmiseks vajalik täpsus on esitatud III lisa punktis 2.

6. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva määruse kohaselt võetud meetmed ei suurenda HCH-reostust muudes keskkonnaelementides, eelkõige pinnases ja õhus.

Artikkel 4

Asjaomased liikmesriigid vastutavad veekeskkonna järelevalve eest, mida tööstusheitmed mõjutavad.

Kui heitmed mõjutavad ühe või enama liikmesriigi veealasid, teevad asjaomased liikmesriigid järelevalvemenetluse ühtlustamise eesmärgil koostööd.

Artikkel 5

1. Komisjon koostab käesoleva direktiivi rakendamise kohta liikmesriikides võrdleva hinnangu teabe põhjal, mida liikmesriigid esitavad komisjonile direktiivi 76/464/EMÜ artikli 13 alusel ja taotluse korral iga üksikjuhtumi kohta. See teave peab sisaldama eelkõige järgmisi andmeid:

— üksikasjalikud andmed lubade kohta, milles nähakse ette HCH-heitmete normid,

— artikli 1 lõikes 2 nimetatud vetesse lastud HCH arvestuse tulemused,

— HCH kontsentratsiooni määramiseks loodud siseriikliku võrgu mõõtetulemused.

2. Komisjon edastab lõikes 1 nimetatud võrdleva hinnangu nõukogule iga viie aasta tagant ja esimest korda nelja aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist.

3. Kui teaduslikult põhjendatud teadmistes toimuvad muutused, mis on seotud peamiselt HCH mürgisuse, püsivuse ning bioakumuleerumisvõimega elusorganismides ja setetes või parimate olemasolevate tehniliste vahendite arenguga, esitab komisjon nõukogule asjakohased ettepanekud, mille eesmärk on vajaduse korral piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kindlustamine või uute piirväärtuste ha uute kvaliteedieesmärkide kehtestamine.

Artikkel 6

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud meetmed hiljemalt 1. aprilliks 1986. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 7

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 9. oktoober 1984

Nõukogu nimel

eesistuja

J. BRUTON

I LISA

HEITMETE PIIRVÄÄRTUSED, NENDE KOHALDAMISE TÄHTAJAD JA HEITMETE JÄRELEVALVEMENETLUS

1. **Piirväärtused ja tähtajad**

Tööstussektor [a]	Mõõtühik	Piirväärtused [d], mida tuleb kohaldada alates	
		1. aprillist 1986	1. oktoobrist 1988
1. Tööstusettevõte HCH tootmiseks	grammi HCH-d ühe tonni toodetud HCH kohta [b]	3	2
	milligrammi HCH-d ühe liitri heitvee kohta [c]	3	2
2. Tööstusettevõte lindaani ekstraheerimiseks	grammi HCH-d ühe tonni töödeldud HCH kohta [b]	15	4
	milligrammi HCH-d ühe liitri heitvee kohta [c]	8	2
3. Tööstusettevõte, kus toodetakse HCH-d ja ekstraheeritakse lindaani	grammi HCH-d ühe tonni toodetud HCH kohta [b]	16	5
	milligrammi HCH-d ühe liitri heitvee kohta [c]	6	2

[a] Tabelis esitatud piirväärtuste hulka kuuluvad ka samas kohas lindaani formuleerimisest tulenevad heitmed.
Vajaduse korral määrab nõukogu kindlaks käesolevas tabelis nimetamata HCH-d töötlevatele tööstussektoritele piirväärtused ja asjakohased meetmed, eelkõige lindaani formuleerimisega tegelevatele tööstusettevõtetele, mis toodavad taime, puidu ja kaabli kaitsevahendeid. Kuni selle ajani kehtestavad liikmesriigid iseseisvalt nendele tööstusettevõtetele heitmenormid, võttes arvesse parimaid olemasolevaid tehnilisi vahendeid.

[b] Piirväärtused kaalu järgi (ühe kuu keskmine).

[c] Piirväärtused kontsentratsiooni järgi (äravoolu alusel kaalutud ühe kuu keskmine HCH kontsentratsiooni).

[d] Piirväärtusi kohaldatakse HCH üldkoguse suhtes, mis on tööstusettevõtte territooriumilt vette lastud HCH-d sisaldavas heitvees.

2. Piirväärtused kontsentratsioonina, mida põhimõtteliselt ei tohi ületada, on esitatud eespoolses tabelis. Mitte mingil juhul ei tohi maksimumkontsentratsioonina väljendatud piirväärtused olla suuremad piirväärtustest, mis on väljendatud maksimumkogustena, jagatud ühe tonni HCH tootmiseks või töötlemiseks vajaliku veehulgaga.

Eespoolses tabelis esitatud piirväärtusi massi järgi, mis on väljendatud HCH kogusena seoses toodetud või töödeldud HCH kogusega, tuleb kõikidel juhtudel järgida.

3. Allpool esitatud punktide 4 ja 5 sätete kohaselt kontrollitud päeva keskmised piirväärtused on eespoolses tabelis esitatud vastavate kuu keskmiste piirväärtuste kahekordne määr.

4. Heitmete vastavuse kontrollimiseks käes-olevas lisas sätestatud piirväärtuste kohaselt kehtestatud heitmenormidele tuleb kehtestada järelevalvemenetlus.

   Selle menetlusega tuleb ette näha proovide võtmine ja analüüsimine ning heitmete äravoolu ning toodetud ja töödeldud HCH koguse mõõtmine. Kui toodetud või töödeldud HCH kogust ei ole võimalik kindlaks teha, võib järelevalvemenetlus kõige rohkem põhineda HCH kogusel, mida tõenäoliselt kõnealusel ajavahemikul toodetakse või töödeldakse, võttes arvesse töötavad ettevõtted, ning piirväärtuste piires, mille kohta luba välja anti.

5. Võetakse heitmeproov, mis iseloomustab seda 24 tunni jooksul. Ühe kuu jooksul vette lastud HCH kogus tuleb arvutada ühe päeva jooksul vette lastava HCH koguse alusel.

   Tööstusettevõtete jaoks, mis lasevad vette vähem kui 3 kg HCH—d aastas, võib kehtestada lihtsustatud järelevalvemenetluse.

II LISA

KVALITEEDIEESMÄRGID

Nendele liikmesriikidele, kes kohaldavad direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõikes 3 nimetatud erandit, kehtestatakse heitmenormid, mida liikmesriigid peavad nimetatud direktiivi artikli 5 alusel kehtestama ja mille kohaldamise nad peavada tagama, selliselt, et asjakohane kvaliteedieesmärk või –eesmärgid allpool loetletud eesmärkide hulgast on täidetud selles piirkonnas, mida HCH-heitmed mõjutavad. Pädev asutus teeb igal üksikjuhul kindlaks mõjutatud piirkonna ja valib lõikes 1 nimetatud kvaliteedieesmärkide hulgast eesmärgi või eesmärgid, mida ta loeb asjakohaseks, võttes arvesse mõjutatud piirkonna kavandatud kasutuse ja arvestades asjaolu, et käesoleva direktiivi eesmärk on kõrvaldada kogu reostus.

1. Kehtestatakse järgmised kvaliteedieesmärgid, ([1]) mida mõõdetakse heitmete väljumiskohale piisavalt lähedal, mille eesmärk on reostuse likvideerimine direktiivi 76/464/EMÜ tähenduses ja nimetatud direktiivi artikli 2 kohaselt. ([2])

1.1. Heitmetest mõjutatud maismaa pinnavetes ei tohi HCH üldkontsentratsioon ületada 100 nanogrammi liitri kohta.

1.2. Heitmetest mõjutatud suudmealade vetes ja territoriaalvetes ei tohi HCH kontsentratsioon ületada 20 nanogrammi liitri kohta.

1.3. Joogivee võtmiseks ettenähtud vee puhul peab HCH sisaldus vastama direktiivi 75/440/EMÜ ([3]) nõuetele.

2. Lisaks eespool esitatud nõuetele peab käesoleva direktiivi artiklis 5 nimetatud siseriiklik võrk kindlaks määrama HCH kontsentratsioonid maismaa pinnavetes ja võrdlema tulemusi HCH üldkontsentratsiooniga, mis on 50 nanogrammi liitri kohta.

   Kui mõnes siseriikliku võrgu punktis neid kontsentratsioone ei järgita, tuleb põhjuste kohta esitada aruanne komisjonile.

3. HCH üldkontsentratsioon setetes ja/või limustes ja/või karpides ja/või kalades ei tohi aja jooksul oluliselt muutuda.

4. Kui piirkonna vete suhtes kohaldatakse mitut kvaliteedieesmärki, peab vee kvaliteet vastama kõikide eesmärkide nõuetele.

([1]) Punktides 1.1 ja 1.2 märgitud kontsentratsioonid on veeorganismide saastamise eest kaitsmiseks vajalikud miinimumnõuded direktiivi 76/464/EMÜ artikli 1 lõike 2 punkti e tähenduses.

([2]) Kõik kontsentratsioonid on seotud ühe aasta jooksul saadud tulemuste aritmeetilise keskmisega, välja arvatud kvaliteedieesmärk 1.3.

([3]) Direktiiv 75/440/EMÜ liikmesriikides joogivee võtmiseks ettenähtud pinnavee nõutava kvaliteedi kohta (EÜT L 194, 25.7.1975, lk 26). Selleks on sätestatud kohustuslik "pestitsiide kokku" väärtus (sh HCH).

III LISA

MÕÕTMISMEETODID

1. Analüüsi võrdlusmeetod, millega määratakse kindlaks kõnealuste ainete kontsentratsioon heitmetes ja vetes, on gaasikromatograafia ja elektronihaardega avastamine pärast asjakohase lahuses leotamist ja puhastamist.

   Meetodi õigsus [1] ja täpsus [1] peab olema ± 50 % kontsentratsiooni juures, mis on avastamispiiri kahekordne väärtus.

   Avastamispiir [1] peab olema:

   — heitmete puhul üks kümnendik kontsentratsioonist, mis peab olema proovivõtukohas,

   — vete puhul, mille suhtes kohaldatakse kvaliteedieesmärki:

      i) maismaa pinnavete puhul üks kümnendik kvaliteedieesmärgis ettenähtud kontsentratsioonist;

      ii) suudmealade vete ja territoriaalvete puhul üks viiendik kvaliteedieesmärgis ettenähtud kontsentratsioonist,

   — setete puhul 1 µg/kg kuivalt,

   — elusorganismide puhul 1 µg/kg märjalt.

2. Heitvee äravoolu mõõtmine tuleb teha ± 20 %lise õigsusega.

---

[1] Nende terminite määratlused on esitatud 9. oktoobri 1979. aasta direktiivis 79/869/EMÜ liikmesriikides joogivee võtmiseks mõeldud pinnavee mõõtmismeetodite ning proovide ja analüüside võtmise sageduse kohta (EÜT L 271, 29.10.1979, lk 44).

IV LISA

KVALITEEDIEESMÄRKIDE JÄRELEVALVEMENETLUS

1. Iga käesoleva direktiivi kohaselt antud loa puhul määratleb pädev asutus üksikasjalikud eeskirjad, järelevalvemenetluse ja tähtajad, et tagada asjaomase kvaliteedieesmärgi või asjaomaste kvaliteedieesmärkide täitmine.

2. Direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõike 3 kohaselt esitavad liikmesriigid komisjonile aruande iga valitud ja kohaldatud kvaliteedieesmärgi osas järgmise kohta:

   — heitmete vettelaskmise kohad ja levimisvahendid,

   — piirkond, kus kvaliteedieesmärki kohaldatakse,

   — proovivõtukohtade asukohad,

   — proovivõtu sagedus,

   — proovivõtu- ja mõõtmismeetodid,

   — saadud tulemused.

3. Proovid peavad nõuetekohaselt esindama heitmetest mõjutatud piirkonna veekeskkonna kvaliteeti ja proovivõtusagedus peab olema piisav, mis näitab kõiki muutusi veekeskkonnas, võttes eelkõige arvesse hüdroloogilise režiimi loomulikke erinevusi.